

امام خمینی(ره)، رهبر حرکت عظیم ملت ایران بود که سبب تحوولی عظیم در مسیر تاریخ شد؛ ایشان بنیانگذار یک مکتب فکری، سیاسی و اجتماعی می‌باشند و ملت ایران نیز با پیروزی از این مکتب و استقبال ظلم نظام شاهنشاهی ایستاده و در مسیر استقلال و مقابله با ظلم حرکت کردند.

قطعا چنان که رهبر انقلاب بارها تأکید کرده‌اند این انقلاب بی‌نام خمینی(ره) در هیچ جای جهان شناخته شده نیست و بی‌شک موفقیت این انقلاب با نام امام خمینی(ره) واندیشه ایشان گره خورده است چرا که امام هم معمار و طراح و نظریه‌پرداز این انقلاب بود و هم بنیانگذار شجره طیبه انقلاب اسلامی بنابراین نظام جمهوری اسلامی برای بقا و استمرار حرکت بالنده‌ای که امام عظیم‌النشان انقلاب آغاز کرد چاره‌ای ندارد جز اینکه خود را با آرمانها و اندیشه‌های امام راحل منطبق کند.

۴۴ سال از پیروزی انقلاب اسلامی گذشته است و خط امام خمینی جلا پیدا کرده و در چهارگوشه عالم دل می‌برد. حضرت امام از دید دشمنان باید تحریف شود چرا که به مقابله با شیطان بزرگ و اسلام تقاطقی و بهائی و حجتیه و لیبرالی و آمریکایی به پاخاسته است، لذا مغضوب دشمنان و مستکبران قرار گرفته است. دشمنان از هیچ حرکتی برای کنار زدن وی با تحریف صراط مستقیم ملت ایران دریغ نمی‌کنند.

امروزه دشمنان و مستکبران عالم به خوبی دانسته‌اند که اندیشه امام خمینی می‌تواند شالوده تمدن پوشالی‌شان را زمین زده و جهان را از خواب غفلت بیدار نماید لذا با بهره‌گیری از برخی خواص آلوده در پی تحریف خط امام(ره) هستند و با تحلیل‌های من در آوردی و خاطره‌گویی‌هایی که با آثار مستند و مکتوب موجود از حضرت امام(ره) متضاد و ناهمخوان است به تحریف خط امام(ره) روی آورده‌اند. تا شاید از این طریق مانع پیشرفت‌اندیشه انقلابی امام راحل شوند.

از این رو بر همه علاقه‌مندان امام و انقلاب اسلامی علی‌الخصوص مسئولان نظام جمهوری اسلامی شناخت مستمر سیره، اصول واندیشه‌های امام لازم و واجب است:«اگر ملتٔ ایران بخواهد به هدف‌های بزرگ خود برسد، بخواهد این راه را ادامه بدهد، باید راه امام بزرگوار را درست بشناسد، اصول او را درست بشناسد، نگارذد شخصیتٔ امام را تحریف کنند، که تحریف شخصیتٔ امام، تحریف راه امام و منحرف کردن مسیر صراط مستقیم ملتٔ ایران است.» ملت ایران باید بداند که اگر راه امام را گم کنیم یا فراموش کنیم یا عمداً کنار بگذاریم سبیلی محکمی خواهیم خورد. بازخوانی‌اندیشه امام خمینی(ره) لازمهٔ صیانت از امام و انقلاب است. پس قدم اول در صیانت از آرمان‌های امام و انقلاب شناخت و پیژگی‌های این مکتب می‌باشد.

اعتماد به قدرت پروردگار

یکی از ویژگی‌های مکتب امام(ره) اعتماد به قدرت پروردگار است که موجب می‌شد امام بزرگوار در مواضع انقلابی خود صریح باشد. نه اینکه نمی‌دانست قدرت‌ها بدانشان می‌آید و عصبانی می‌شوند، می‌دانست؛

حاکمیت یک‌دست، اتهامی برای لاپوشانی ناکارآمدی مدعیان اصلاحات!

حاکمیت یکدست این روزها ترجیح‌بند بسیاری از ادعاهای جریانی است که طی انتخابات‌های ۹۸ مجلس و ۱۴۰۰ ریاست جمهوری و با انتخاب مردم، بیشتر کرسی‌های قدرت را در کشور از دست دادند. جریانی که پس از جنگ تحمیلی دست کم شش دوره از نه دولت مستقر را در اختیار داشته و بسیاری از فعلی‌های بهارستان را نیز در دوره‌های مختلف تصاحب کرده است. با این حال این روزها از پدیده‌ای که آن را حاکمیت یکپارچه می‌خواند، گلابه دارد و تقریباً روزی نیست که رسانه‌های این جریان، مشکلات کشور را ناشی از این پدیده ندانند.

اما منظور جریان مدعی اصلاحات از حاکمیت یکدست چیست؟ می‌دانیم که نهادهای اداره‌کننده کشور ذیل سه قوه مقننه،مجریه و قضائیه تعریف می‌شوند و فراتر از این سه قوه جایگاه ولایت فقیه به عنوان حافظ خطوط اساسی اسلام و انقلاب و تعیین‌کننده سیاست‌هاست کلی نظام قرار دارد. در این سسه قوه، قوه قضائیه جزو ارگانی است که بنا به وظایف خود، جدای از جریان‌ها، قووهوای حزبی و جناحی عمل می‌کند و وظیفه اجرای قانون و گسترش عدالت را بر عهده‌دارد. دو قوه دیگر کم و بیش محل نزاع جریان‌های سیاسی هستند و با هر انتخاباتی آرایش افراد آنها تغییر می‌کند. اگر منظور مدعیان اصلاحات از حاکمیت یکدست، نزدیک بودن مجلس یازدهم و دولت سیزدهم به لحاظ گرایش سیاسی است، این امر منسوق به سابقه بوده و به عنوان مثال دولت دوازدهم و مجلس دهم نیز هر دو از جریان موسوم به اصلاح‌طلبی به قدرت رسیدند. بنابراین به نظر می‌رسد چیزی که مدعیان وجود حاکمیت یکدست به آن معترض‌اند، همان‌گونه قوه مقننه و مجریه با امری فراتر از سه قوه است که لازم است شفاف‌تر در مورد آن توضیح دهند و دلیل مخالفت خود را با آن بیان کنند.

در حقیقت اگر مراد مدعیان اصلاحات از حاکمیت یکدست، توافق کارگزاران بر اصول اساسی انقلاب، ارزش‌های اسلامی و سیاست‌های کلی ابلاغی از سوی مقام معظم رهبری است، چنین توافقی لازم است و مشخص نیست اگر این جریان سیاسی خود را ذیل امور یاد شده تعریف می‌کند، چرا باید با وحدت قوا در آنها مخالفت کند؟

اگر منظور رسانه‌های این جریان از حاکمیت یکپارچه، وحدت و همکاری و هماهنگی قوا برای پیشبرد امور کشور و خدمت به مردم است، بازهم وجود چنین یکپارچگی می‌رسد.همه رهاات هر حاکمیت در هر کجای جهان است. هرچند به نظر می‌رسد مدعیان اصلاحات نشان چندان علاقه‌ای به وجود وحدت میان قوا ندارند، چرا که تلاش برای تفرقه‌افکنی میان مجلس و دولت و حاشیه‌سازی پیرامون روابط آنها به شدت در اوصاف نمایان جریان دارد.

با این رسانه‌ها به نظر می‌رسد ادعای حاکمیت یکدست و اعتراض به آن بیشتر بهانه‌ای است تا جریان غریگرا در دورانی که از قدرت دور مانده است، ناکارآمدی خود را که عامل رویگردانی مردم از آنها شد، سروپوش بگذارد و با انتقاد از حاکمیت یکدست، به برگشت خود به عرصه قدرت راه هموار کند. نگاهی به سلسلهٔ مدعیان اصلاحات نشان می‌دهد نمایندگان این جریان زمانی که در انتخاباتی با مشارکت بالا شکست بخوردند، همانند سال ۸۸ انتخابات را مخدوش و فاقد اعتبار اعلام می‌کنند، زمانی که در انتخابات با مشارکت نه چندان بالا قدرت را واگذار کنند، جریان رسوای را به خاطر پشتوانه رای پایین سرزنش کرده، اعتبار را زیر سؤال می‌برند و هنگامی که موفق به جلب رای مردم شوند، ابتدا سرمستانه بر طبل پیروزی کوبیده، به مخالفین حمله می‌کنند. سپس مدتی خود را درگیر جریان ویرانی‌های دولت قبلی نشان می‌دهند و در پایان وقتی ناکارآمدی شان عیان می‌شود، خود را فاقد اختیارات لازم دانسته، مشکلات را ناشی از «سیاست‌های کلان» یا «ساختارهای تغییرناپذیر» نظام جلوه می‌دهند. و با این حال بازهم برای کسب قدرت در انتخابات بعدی تلاش می‌کنند!

اما به قدرت الهی و نصرت الهی باور داشت. ایمان امام به تحقق وعده‌های الهی و اعتماد به نیروی الهی نه تنها در ایران منجر به وقوع انقلاب اسلامی گردید، بلکه توانست طلیعه و الگویی متفاوت از مردمسالاری را در دنیا به نمایش بگذارد و سبب بیداری اسلامی در جای جای کره‌ی خاکی شود.

امام بزرگوار رمض پیروزی بر اجانب و کوتاه کردن دست استکبار را ایمان و تعهد به اسلام می‌دانند: «امروز ایران اسلامی به برکت ایمان قوی و تعهد به اسلام… دست شرق و غرب و انگل‌های منحرف را از کشور خود کوتاه، و به هیچ قدرتی اجازه نمی‌دهد کوچک‌ترین دخالتی در کشور اسلامی ایران نماید… ملتی که بین

دولت مستبد و حکومت دین‌گرا، با هم می‌جنگد، پیروز می‌گردد و پیروز می‌شود. آن روزی که مجلسیان خودی کاخ‌نشینانی پیدا کنند خدای نخواست… آن روز است که ما برای این کشور باید فاتحه بخوانیم.»

مشارکت مردم در امور جامعه
حضرت امام خمینی همواره مردم را توصیه بر وحدت و همدلی می‌کردند و معتقد بودند اگر مردم با هم همراه شوند و به دنبال تحقق دین باشند به

همهٔ دست‌اندرکارهایمان کاخ نشین نیستند. دولت ما یک دولت کاخ نشین نیست، آن روزی که دولت ما توجه به کاخ پیدا کرد، آن روز است که باید ما فاتحهٔ دولت و ملت را بخوانیم. آن روزی که رئیس‌جمهور ما خدای نخواست، از آن خوی کوخ‌نشینانی بیرون برود و به کاخ‌نشینانی توجه بکند، آن روز است که انحطاط… پیدا می‌شود. آن روزی که مجلسیان خودی کاخ‌نشینانی پیدا کنند خدای نخواست… آن روز است که ما برای این کشور باید فاتحه بخوانیم.»

حضرت امام خمینی همواره مردم را توصیه بر وحدت و همدلی می‌کردند و معتقد بودند اگر مردم با هم همراه شوند و به دنبال تحقق دین باشند به

وقتی بنا شد که مردم شرکت کردند در کارها، شما شرکت دادید مردم را، آنهایی که الان خدمت می‌کنند و سابق هم خدمت کردند به شما، به ما، به شما، به اسلام و شما را رساندند به این‌جا، آنها را کنار نگذاشتند، راز نکنید، آنها را وارد کنید در کار. وقتی وارد کردید در کار و آنها دیدند که شما می‌خواهید همکاری کنید با آنها، آنها هم همکاری می‌کنند با شما» و در جای دیگر می‌فرمایند:«مردم را در همهٔ امور شرکت بدهیم. دولت به تنهایی نمی‌تواند که این

اگر راه امام فراموش شود سبیلی خواهیم خورد

پیروزی خواهند رسید: «وقتی همه با هم شدند، یَئَاللهِ مَعَ الْجَمَاعَةِ،جماعت وقتی که باهم شدند پشتیبانشان خدای تبارک و تعالی است. شما ملاحظه کردید که در این نهضت از آن بچه‌ای که تازه زبان باز کرده بود تا آن پیرمردهایی که نزدیک‌های مردم‌نابری با هم می‌گفتند «جمهوری اسلامی»، همه اسلام را می‌خواستند. این همه اسلام خواستن، توجه همه به معنویت بودن، توجه همه به خدا و دین خدا بودن، شما را پیروز کرد. این توجه را از دست ندهید؛ این رمز پیروزی است، کلید پیروزی است؛ این کلید را محکم نگه دارید. وحدت پیدا بکنید؛ مقصد هم خدا. این دو تا مطلب وقتی که پیدا شد، این همهٔ مسائل را حل می‌کند، و همهٔ ما باید کوشش بکنیم و به مقاصد امام برسیم.»

حضرت امام با تأکید بر مشارکت همه‌جانبه مردم ایشان را به همبستگی و توجه به نیت الهی فرامی‌خواند. استقلال و آزادی کشور در گرو همین مشارکت و شهادت، دومی را انتخاب نموده است شکست‌پذیر نیست.»
حمایت از محرمان و مستضعفان
نکته دیگر در اندیشه امام حمایت از محرمان و مستضعفان و مخالفت با کاخ نشینان بود؛ امام نابرابری اقتصادی را با شدّت و حدّت رد می‌کرد؛ اشرافیگری را با تلخی رد می‌کرد؛ به معنای واقعی کلمه، امام طرفدار عدالت اجتماعی بود؛ طرف‌داری از مستضعفان شاید یکی از پر تکرارترین مطالبی است که امام بزرگوار ما در بیاناتشان گفتند. «ما باید کوشش کنیم که اخلاق کاخ‌نشینانی را از این ملت بزاییم. اگر بخواهید ملت شما جاوید بماند و اسلام را از طوری که خدای تبارک و تعالی می‌خواهد، در جامعهٔ ما تحقق پیدا کنند، مردم را از آن خوی کاخ‌نشینیی به پایین بکشید…» واگر خدای ناکرده این خوی کاخ‌نشینیی در بین مسئولین ما به وجود آمد باید فاتحه دولت را بخوانیم: «ما بحمدالله امروز

چند سال پیش اصطلاح دوگانگی «میدان و دیپلماسی» توسط دکتر ظریف وارد ادبیات سیاسی کشور شد که باعث مجادله‌هایی طولانی گردید. وی اخیرا نیز در یادداشتی از ضرورت همخوانی بین «ارزوها و امکانات» گفته و رسیدن به یک هدف متعین را در گرو داشته‌های عینی و توانایی‌ها دانسته است و نه حرکت‌های آرزومندانه.

این سخن حقی است که هیچ مناقشه و انکاری در آن راه ندارد. مثلا هنگامی که یک آشپز بخواهد غذایی را آماده کند، موقدماً باید مواد خامی را که در دسترس اوست در نظر گیرد و مطابق آن اقدام به طبخ غذا کند. یا یک مسافر برای اینکه بخواهد همپای سفر شود، ابتدا باید امکاناتی از قبیل وسایله نقلیه، توشه راه و دیگر داشته‌های خود را بسنجد و مطابق آنها اقدام به سفر نماید. سنجیدن داشته‌ها بدیهی‌ترین رفتار نوع بشر هنگام اقدام و عمل است.

اما آیا برای ملتی بزرگ که نزدیک به نیم قرن در دوره تجرهای آزمون‌های بلند و دشوار، آبدیده شده و به فتح همه قله‌های افتخار نایل آمده، توصیه به شناخت امکانات و پرهیز از آرزومندی، قدری دیر هنگام نیست؟! ملتی که با دستت خالی در برابر نظام و سبب بوده و مستبد پهلوی ایستاد و با مشت گره کرده خود، به مقابله باناتک و مسلسل برخواست تا به پیروزی رسید و با شعار نه شرقی نه غربی، در برابر ابرقدرتها قد علم کرد و آمریکا را با حراقت از کشور خود راند و به استقلال رسید، آیا سخن از امکانات و حدشناسی با او خطا نیست!!!

بود، نگاهان از راه زمان و هوا و دریا مردی تهاجم و ششپایانه رژیم بعث فسرار گرفت و به ناچار با ابتدایی‌ترین ابزار آلات جنگی، در برابر او که از سوی ۸۰ کشور حمایت همه‌جانبه می‌شد، صف‌آرایی کرد. آن گاه طی هشت سال پرشکوه، در این جنگ نابرابر، حماسه دفاعی مقدس را رقم زد که هر لحظه آن سرشار از صحنه‌های اعجاب‌انگیز از ایثار و شهادت فرزندان غیورش بود و سرانجام داغ تصرف حتی وجبی از این خاک معطر به خون شهیدان را به دل دشمن گذاشت؛ اما این چنین ملتی گفتن از «امکانات و آرزوها» گزافه نیست!!!

چنین ملتی سالیان متمادی در برابر دشمنان ایستادگی نموده و با وجود کارشکنی‌ها، تحریم‌های ظالمانه و ترویسط اقتصادی، یازده برابر شتاب برده و متوسط علم در جهان پیش رفته و پیوسته سربلند و سرفراز در عرصه‌های مختلف نظامی، پزشکی، کشاورزی، صنایع دریایی، نانو، انرژی صلح‌آمیز هسته‌ای، هوافضا و دیگر میدان‌های علمی، دستاوردهای بی‌شماره العقولی دانشگر در بسیاری از زمینه‌ها رتبه نخست جهانی را کسب کرده است. آیا این ملت سخن از حد نگه داشتن، زنده گویی نیست!!!
طبق نظریه ایستاد طرفی، به‌جهت ناهمگونی امکانات و آرزوهایمان، نباید در برابر رژیم

سیاسی

Siyasi@kayhan.ir

عمومی است که نتایج آن را در پیروزی انقلاب و جنگ تحمیلی مشاهده کردیم. اگر این انسجام و مشارکت مردمی وجود داشته باشد کشور از گزند آسیب‌ها در امان خواهد بود.

«ما عازم هستیم که کشور خودمان را حفظ کنیم و مستقل، آزاد زندگی کنیم و در کنار هم همهٔ مسلمانهای کشور، بلکه همهٔ ساکنین کشور، مذاهب رسمی، همه با هم باشیم و کشور خودمان را حفظ کنیم و هیچ قدرتی نمی‌تواند اگر این انسجام در همین محیط کوچک و با همین جمعیت کم این انسجام باشد، هیچ کشوری نمی‌تواند آسیب برساند به ما.»

حضرت امام معتقد بود اداره کشور بدون همکاری مردم ممکن نخواهد بود.علاوه‌بر این انقلاب اسلامی نیز به همت مردم به پیروزی رسید. لذا اکنون در اداره جامعه و پیشبرد اهداف دولت باید از همکاری مردم استفاده کرد:«یک کشوری را که بخواهید اداره بکنید، یک دولت تا شرکت مردم نباشد نمی‌شود اداره صحیح بشود.

وقتی بنا شد که مردم شرکت کردند در کارها، شما شرکت دادید مردم را، آنهایی که الان خدمت می‌کنند و سابق هم خدمت کردند به شما، به ما، به شما، به اسلام و شما را رساندند به این‌جا، آنها را کنار نگذاشتند، راز نکنید، آنها را وارد کنید در کار. وقتی وارد کردید در کار و آنها دیدند که شما می‌خواهید همکاری کنید با آنها، آنها هم همکاری می‌کنند با شما» و در جای دیگر می‌فرمایند:«مردم را در همهٔ امور شرکت بدهیم. دولت به تنهایی نمی‌تواند که این

اگر راه امام فراموش شود سبیلی خواهیم خورد

پیروزی خواهند رسید: «وقتی همه با هم شدند، یَئَاللهِ مَعَ الْجَمَاعَةِ،جماعت وقتی که باهم شدند پشتیبانشان خدای تبارک و تعالی است. شما ملاحظه کردید که در این نهضت از آن بچه‌ای که تازه زبان باز کرده بود تا آن پیرمردهایی که نزدیک‌های مردم‌نابری با هم می‌گفتند «جمهوری اسلامی»، همه اسلام را می‌خواستند. این همه اسلام خواستن، توجه همه به معنویت بودن، توجه همه به خدا و دین خدا بودن، شما را پیروز کرد. این توجه را از دست ندهید؛ این رمز پیروزی است، کلید پیروزی است؛ این کلید را محکم نگه دارید. وحدت پیدا بکنید؛ مقصد هم خدا. این دو تا مطلب وقتی که پیدا شد، این همهٔ مسائل را حل می‌کند، و همهٔ ما باید کوشش بکنیم و به مقاصد امام برسیم.»

حضرت امام در دوران انقلاب و پس از آن اتحاد در مقابل دشمن را بارها تذکر می‌دهند چرا که با اتحاد است که می‌توان دشمن را شکست داد. از نظر حضرت امام هر جریانی که در مسیر اسلام نباشد دشمن محسوب می‌شود: «برنامه ملت ما برنامهٔ طولی‌المدت، این است که همان گونه که در گذشته دشمن را

سفاک پهلوی دست به قیام و انقلاب می‌زدیم، زیرا آرزوی بزرگ سرنگونی سلطنت در ظرف کوچک امکانات ملت نمی‌گنجید و در جنگ تحمیلی نیز باید استان خوزستان را تقدیم دشمن می‌کردیم تا بدین وسیله به زعم ایشان مانند قرارداد ترکمانچای، بقیه خاکمان حفظ می‌گردید!

به راستی چنین نظریاتی پس از چهار و نیم دهه که جهانپان، شکوه و عظمت ملت ما را بالعیان مشاهده کرده‌اند، جز «تعرّب بعد از هجرت» چه نامی می‌تواند به خود بگیرد؟! آیا هنوز هم در این موضوع تردیدی وجود دارد که امکانات واقعی ملت ما ایمان و به خدا، مقاومت و عزم پولادین است؟ مگر چنین است که داشته‌های کم پیروزی‌ها جوانان دریادلی است که در عرصه‌های مختلف مشغول چهار هستند. ما میاهامان نسه به صنایع و پیشرفت‌های حیرت‌انگیز این سال‌هاست، بل به جوانانی می‌بایم که در عین گنگامی به چنین فناوری‌های دست یافته و کشور را به مرزهای افتخار رسانیده‌اند.

هشت سال پرشکوه هشت سال بی‌فروغ

اما عجب‌تر، تحلیل‌های نابجا و دور از واقع برخی روزنامه‌های زنجیرهای در صحنه‌گذشتن بر چنین اظهاراتی است. در یکی از همین روزنامه‌ها(هم مینهن) طی مقاله‌ای سراسر جعلیات، نویسنده با کار بردن اصطلاح «امور متناهی‌بیزی» به تمسخر اعتقادات ملت پرداخته و بدون داشتن شایستگی لازم در این باره اظهار نظر کرده است.
اعتقاد به توحید افعالی به رغم نویسنده مقاله مزبور، در هیچ محفلی به معنای تعطیل کردن عقلانیت و نفی اراده بشری نبوده و این اتهامی واهی است. طبق آیات صریح قرآن، جهان هستی در مدار خواست و مشیت الهی قرار دارد و اراده مخلوقات در طول اراده خداوند است و نه برعکس. و صِدیت با آن، همچنین سبب سازی و سبب سوزی خداوند بر خلاف اظهار نویسنده نه خلاف «عقلانیت» و از «امور استثنایی و نادر» است و نه فقط در «حوزه فردی انسان‌ها» مدخلیت دارد، بلکه این جهان هر لحظه با تدبیر مسبب‌الاسباب به پیش می‌رود و همه چیز در احاطه حاکمیت او است.

نویسنده که شدیداً تحت تأثیر افکار لیبرالیستی قرار دارد، باورهای ضروری توحیدی را که لازمه بقیده هر انسان منصف است، «مفاهیم شهودی و مکاشفانه فردی اهل عرفان

شناختیم و از میدان رد کردید حال هم دشمن را بشناسید و از میدان ردش کنید. آدمش!» ما فقط محمدرضا نبود. هرکس مسیرش مسیر اسلام نباشد دشمن ماست»

در این مبارزه‌ای که انقلاب اسلامی با استکبار و سسلطه اجانب آغاز کرد تنها در پناه اتحاد است که می‌تواند به پیروزی برسد، در این میان دشمن نیز تلاش دارد با ایجاد تفرقه حرکت انقلابی ملت را به انحراف و شکست بکشد.

«امروز وضع سیاسی دنیا طوری است که تمام کشورهای عالم در تحت نظر سیاسی ابرقدرتها هستند. همه جا را ناظر هستند و برای شکست همهٔ طوایف و قشرهای دیگر طرح‌ها دارند و مهمٔ طرح‌ها آن است که بین برادرها اختلاف ایجاد کنند. طرح‌های اساسی و سیاسی آنها این است که با اسامی مختلف و با صورت‌های متعدد بین برادرها، بین دوست‌ها اختلاف بیندازند.»

اگر ملت اتحاد خود را حفظ کند استقلال و شرافتش حفظ می‌شود اما اگر دچار اختلاف و تفرقه شد باید منتظر شکست باشد.«باید اتحادیان را حفظ کنید تا کشورتان استقلال داشته باشد، تا شریف باشید… در اسلام، بالا و پایین معنا ندارد و شما برای عظمت خود و کشور و ملتتان جنگ می‌کنید. یک ملت هست و یک کشور و یک اسلام و همهٔ عالم با آن بد. پس برای اینکه دشمنان نتوانند کاری کنند، باید با هم باشید. یَدَ اللهُ مَعَ الْجَمَاعَةِ.»

حضرت امام با شناخت درست اوضاع جهان و ضرورت اتحاد در مقابل مخالفان بارها بر اصل مهم شناخت دشمن و انسجام در مقابل تأکید کرده‌اند:«این انسجامی که در ایران پیدا شده است و پرتوش دارد در سایر بلاد مسلمین هم می‌رود، این یک خطر بزرگی است که تمام منافع ابرقدرت‌ها را منهدم می‌کند و از بین می‌برد.

این حمله همه جانبی تبلیغاتی و غیرتبلیغاتی برای این است که این انسجام کوچک را دیده‌اند که دست آنها را از این جا کوتاه کرده است. اگر این انسجام پیدا بشود و ان شاءالله، پیدا می‌شود، اگر این انسجام پیدا بشود دست ابرقدرت‌ها از همهٔ ذخایر مسلمین کوتاه می‌شود و بلکه دست ابرقدرت‌ها از تمام مستضعفین جهان کوتاه می‌شود.

اینها و بسیاری از ویژگی‌های دیگر جزء اصول خدشه‌ناپذیر امام خمینی(ره) می‌باشد که دشمن تلاش می‌کند به روش‌های مختلف آن را تحریف کند. دشمنان از روش‌های مختلفی برای تحریف اندیشه امام استفاده می‌کنند. ارائه تفسیر سازگار با غرب از اندیشه امام، پنهان کردن بخشی از اندیشه و سیره امام، ارائهٔ ناسیبهٔ یکسویه مردم سالارانه یا حکومت اسلامی فقط بخشی از روش‌های تحریف می‌باشد که دشمنان به دست خودی‌ها دنبال می‌کنند.

برای اینکه به هدف برسیم، نباید راه را گم کنیم برای اینکه راه را گم نکنیم، باید نقشه اصلی و اساسی، جلوی چشم ما باشد، نقشه امام، کار اصلی امام، و بشناسیم و برای حفظ آن از تحریف تلاش کنیم. مسیر امام جناب و دشمن‌شکن است، لذا خاطره‌گو و بدلی‌ساز و کلیددار فروغین هم پیدا می‌کند.

و تصوف» جا می‌زند که «وارد کردن آنها در سیاست کشور انحطاط فاجعه‌آمیزی برای جامعه به دنبال می‌آورد.»
اگر قضاوت نابج در حالی است که ملت ما پیوسته در صحنه‌های انقلاب حضور داشته و هیچ‌گاه از مجاهدت و تلاش دست نکشیده و خستگی به خود راه نداده است. چنین نسبتی به یک ملت آزاده که همواره در میدان عمل و مجاهدت با مشکلات و سختی‌ها دست و پنجه نرم کرده بی‌انصافی و خلاف مروت است. کی و کجا ملت ما تا تلاش فرو نشسته تا امدادها غیبی گره از کار او باز کنند!!! هیچ کدام از آموزه‌های دینی چنین طلبی را تأیید نمی‌کند. اما از سوی دیگر این ملت در مکتب مراد و پیر خود خمینی ناسیبهٔ اموخته‌است که پیروزی‌ها و موفقیت‌ها را به خود نسبت دهد. عبارات «خرمشهر را خدا آزاد کرد» از زبان آن عارف چهار هستند. ما میاهامان نسه به صنایع و پیشرفت‌های حیرت‌انگیز این سال‌هاست، بل به جوانانی می‌بایم که در عین گنگامی به چنین فناوری‌های دست یافته و کشور را به مرزهای منشأ همه پیروزی‌ها بداند.

محدودیت‌های عینی ربط داده است و حال آن که همه این اتفاقات ناگوار، محصول یک چیز بوده و آن نافرمانی و عدم اطاعت از رهبری است.

اگر مسلمانان طمعکار، سخن رسول خدا(ص) را درباره اهمیت گردنه احد آویزه‌گوش قرار می‌دادند و به تأکیدات آن حضرت در ترک نکردن محل دیده‌بانی خود عمل می‌نمودند، جنگ احد نیز مانند بدر کربلا، فتح‌القفرحی دیگر بود. اگر در جنگ صفین، لشکریان عراق فریب سپاه شام و ترفند عزم‌رعاض را نمی‌خوردند، قاطعانه از فرمانده خود امام علی علیه‌السلام اطاعت می‌کردند و مانع مالک اشتر که به چند قدمی خیمه معاویه رسیده بود، نمی‌شدند، این جنگ با پیروزی درخشان امیرالمؤمنین خاتم النبیین می‌افت. تاکنامی سپاه عراق در روز خیمهٔ محصول لجاجت کوفیان و نافرمانی آنان از زهر خود بود. همچنین اگر لشکریان کوفه با امام مجتبی(ع) همراهی می‌کردند و خیانت نوززیده و فرمان آن امام مظلوم را به جان نمی‌خریدند، این حضرت با معاویه کنار نمی‌آمد و در نبردی نمایان بر وی پیروز می‌شد. آری شکست‌های صدر اسلام هیچ ارتباطی با امکانات نداشت، بلکه محصول خودخواهی، دنیاطلبی و مخالفت با رهبران الهی بود.

امروز نیز چنین است. با نگاهی به سال‌های گذشته به وضوح درمی‌یابیم که هر گاه کارگزاران نظام و دولت‌ها از منویات رهبری پیروی کردند، نتیجه آن موفقیت و پیروزی‌های درخشان بود؛ و چنانچه خواستند از مسیری جز رهنمودهای مقام معظم رهبری حرکت کنند، دستاورد آن برای کشور و ملت، ناکامی و خسران بوده است.

تجزیه تلخ هشت سال دولت روحانی در سایه دیپلماسی التماسی نیز بر همین اساس بود. دولتی که در آن سال‌های رنج و اندوه، بی‌اعتنا به ارشادهای حکیمانه رهبری، همه «امکانات» و ظرفیت‌های کشور را بر سر میز مذاکره و مسامح برد و سادهلوئاحه فریب لیخندهای پرمرک و ریسای اروپاییان را خورد- بسدون گرفتن تضمین، ملزم به اجرای تعهدات گسترده یکطرفه گردید- کشور را دچار هزینه‌های گزاف و خسارت‌های وحشتناک نمود- هسته‌ای را تعطیل کرد و در همان حال بدترین و شدیدترین تحریم‌ها را نیز منجمل شد و سرانجام تکویدیه و بدون هیچ دستاوردی به کشور بازگشت!

و اینجنین دولت لیبرال زخم بستر گرفته و پرمدعا که تنها موفقیتش پراکندن «نومیدی» از راه «بی‌تدبیر»ی در میان ملت بود، بدترین دوره انقلاب را رقم زد.
دولت‌ها در هفت سال فرصت طلایی را به باد داد، توم بی‌سابقه ایجاد کرد، صنعت، تولید و کشاورزی را به توقف کشاند، عزت و مجد ملت را مخدوش نمود و امروز طلبکارانه در پی آن است که ما را در دشتن سرزمین عظیم و امکانات بی‌نهایت امام خمینی، صفین و نین امضای صلحنامه کند. در وی ادب‌ناشناسی و بی‌تدبیرند.
از خلافت را به عدم بهره‌مندی از امکانات و

صفحه ۸

چهارشنبه ۲۴ خرداد ۱۴۰۲
۲۵ ذی‌القعده ۱۴۴۴ – شماره ۲۳۳۳۲

رابرت نواک، در یادداشتی حمایت برخی اعضای پارلمان اروپا از تروریست‌های منافقین را بررسی کرد | با چه قیمتی؟

رابرت نواک، ناظر سیاسی و نویسنده مستقل اهل اسلواکی برای ستون (Viewpoint) سایت پرس تی وی نوشت «این آخرین بار برای غربی‌ها نخواهد بود؛ آنها یک بار برای «ژاد خالص» ادر جنگ جهانی دوم، قبل از آن برای «روشنگری»، آدوران استعمار فرهنگی و حتی قبلتر، در زمان جنگ‌های صلیبی، برای «دین واقعی» مرتکب جنایات فجیع شدند، امروز هم با عنوان «حقوق بشر» همان تاریخ گذشته خودشان را تکرار می‌کنند، و در واقع (حمایت آنها از تروریسم] نفاق آنها را در مورد حقوق بشر آشکار می‌کند.»

یادداشت این تحلیلگر اروپایی حاوی نکات خاصی از گذشته تا آینده جهان است و پیامی تلخ ولی منطقی بر واقعبت تاریخ آن قاره را روایت می‌کند اما ماجرای امروز از چه قرار است؟ آنچه رابرت نواک، را وادار کرده این سطور را بنگارد به گفته خودش این تناقض است که «نمایندگان پارلمان اروپا هم‌زمان میزبان رهبر فرقه تروریستی ضدایرانی هستند و نیز مدعی حمایت از حقوق بشر» و چنین پارادوکسی برای وی قابل قبول نیست.

وی به توثیت ناصر کنعانی، سخنگوی وزارت امور خارجه ایران، اشاره کرد که نوشته: «حقوق بشر هر چطی به حمایت از تروریست‌ها دارد، علی‌رغم شعارهای حقوق بشری پارلمان اروپا، ناسافارو است که برخی از اعضای آن میزبان سر کرده گروه تروریستی منافقین خلق بودند. آنان چشم خود را بر سوابق تاریک کسانی می‌بندند که بیش از ۱۷ هزار زن، مرد، کودک، دولتمرد و نمایندگان ایرانی را کشتند»

رابرت نواک، تأکید کرد «ظهورات کنعانی، چند روز پس از آن بیان شد که برخی از نمایندگان پارلمان اروپا در بروکسل میزبان رهبر سازمان (منافقین خلق) بودند، فرقه‌ای تروریستی که بیش از ۱۷۰۰۰ ایرانی را به قتل رسانده است.»

این ناظر آگاه به مسائل سیاسی نوشت که «منظور کنعانی نشتی غیرعلنی موسوم به (چشم‌انداز تغییر و سیاست اتحادیه اروپا) بود که در محل پارلمان اتحادیه اروپا در بروکسل برگزار شد. در این نشست ده‌ها نفر از جمله حلقه کوچکی از نمایندگان پارلمان اتحادیه اروپا موسوم به «دوستان ایران آزاد» (FOFI)، حضور داشتند، که این حلقه کوچک همانا یک گروه لایبستی ضدایرانی است که قبلا در لیست سیاه ایران قرار گرفته بود. این گروه بدنام در اکتبر ۲۰۲۲ در جریان ناآرامی‌های مرگبار تحت حمایت خارجی در کشور به دلیل ذابم زدن به خشونت توسط وزارت خارجه ایران تحریم شد.»

وی در یادداشت خود برای پرس تی وی تصریح کرد که «صحبت ما در مورد متخصصان ایران شناسی یا آگاهان شرایط سیاسی- اجتماعی ایران نیست، بلکه درباره لابی‌گرانی از کشورهای اروپا و احزاب است که متون از پیش سفارش داده شده ملول از دروغ، اتهام، توهین و وعده‌های بزرز و برق را می‌خوانند.»

این تحلیلگر اهل اسلواکی که کشورش عضو اتحادیه اروپاست ادامه داد «این افراد عبارتند از استانیسلاو پولچاک و یان زهردیل از جمهوری چک، الساندرو پاتزا از ایتالیا، راسا چونکویچینه از لیتوانی، ریشارد چارنکی از لهستان، کریستیان سیلیوی بوشوی از رومانی، ایوان اشانفانک از اسلواکی، میلان زورور از اسلونی و خاویز زارتزا.»

رابرت نواک، هدف حضور فرقه منافقین در پارلمان اروپا را چنین شرح داد که «مریم رجوی سر کرده بدنام سازمان منافقین خلق در یک سخنرانی با سه هدف در این گردهمایی سخنرانی کرد: قرار دادن سیاه پاسداران انقلاب اسلامی در فهرست سازمان‌های تروریستی، راه‌اندازی کمپینیزم بازگشت سریع، یعنی بازگرداندن تحریم‌های شورای امنیت سازمان ملل علیه ایران و در آخر مشارکت اتحادیه اروپا در تلاش برای براندازی نظام سیاسی ایران»

این ناظر آگاه سیاسی افزود: «بدهیی است که تمامی این اهداف یا توطئه‌های شوم بلندمدت و تلاش‌های مستمر نونوماحفظه‌کاران آمریکا و گروه‌های لابی صهیونیستی در غرب که پشتیبان منافقین نیز هستند، همخوانی دارد اما این اولین بار نیست که جمع‌اتمی از این نوع با همین سخنرانی‌ها اهداف مشابه توسط حامیان منافقین خلق، برگزار می‌شود. بی‌شک آنچه واضح است اینکه این اجلاس هم، مانند همه رویدادهای قبلی، نوانوست به هیچ کنش سیاسی یا رسانه‌ای مطلوبی از اهداف منافقین را در ایران عملی سازد] دست یابد.»

وقل معتقد است هر چند «پارلمان اتحادیه اروپا به خواسته‌های آن فرقه اهمیتی قائل نیست، اما توجهی برای سیاست اتحادیه اروپا وجود ندارد که به این گونه سازمان‌ها اجازه دهد بدون مانع فعالیت کنند، اماکن رسمی در اختیار آنها قرار گیرد و به نمایندگان پارلمان اتحادیه اروپا اجازه دهد بدون هیچ منطقی برای فرقه‌های تروریستی لابی کنند.»

این نویسنده اهل اسلواکی با بیان اینکه «سازمان منافقین خلق یک گروه تروریستی است که طی سالیان گذشته ده‌ها هزار ایرانی از جمله رهبران برجسته سیاسی، کشتگران اجتماعی و دانشگاهیان را به قتل رسانده است» مواردی از ترورهای این فرقه در ایران را یادآوری کرد و نوشت «در ۹ مرداد ۱۳۶۰، محمدعلی رجایی، رئیس‌جمهور سابق ایران و محمدجواد باهنر، نخست‌وزیر سابق ایران، هر دو در یک حمله تروریستی توسط سازمان منافقین خلق در دفتر ریاست جمهوری ایران به شهادت رسیدند. این تنها یکی از حملات وحشتناک تروریستی این فرقه بود.»

رابرت نواک، به علت حمایت برخی از اعضای اتحادیه اروپا از منافقین اشاره کرد و نوشت «این گروه در ژانویه ۲۰۰۹ توسط اتحادیه اروپا از فهرست سازمان‌های تروریستی خارج شد که به آن اجازه داد بدون هیچ‌گونه کنترل و تعادلی فعالیت‌های خود را در اروپا گسترش دهد. این نتیجه هیچ تصمیم قانونی مستقلی نبود، بلکه به دلیل لابی‌های چند میلیون دلاری فشرده توسط لابی‌های ضدایرانی مانند کسانی بود که هفته گذشته با رجوی در بروکسل ملاقات کردند.

این تحلیلگر اهل اسلواکی به نظر کاتلم غربی آبادی، مقام ارشد حقوق بشر ایران، هم اشاره می‌کند که در فوریه سال گذشته، گفته بود که «برای اعضای اتحادیه اروپا شرم آور است چشم خود را بر جنایات گروه تروریستی منافقین خلق ببندد و از آنان به عنوان مخالفان سیاسی یاد کند. اما این اولین بار نیست که نمایندگان پارلمان اروپا از گروه‌های تروریستی بدنام تمجید می‌کنند. ما در ده سال گذشته دیدیم که اروپاییان چگونه تروریست‌ها در سوریه را نوعی (ابوزیسیون میانه‌رو یا بدیل دموکراتیک) می‌دانستند.»

نواک ادامه داد است: «چنان‌که غربی آبادی گفت، اروپا باید بداند که حمایت از آنها از داعش نتیجه معکوس داشته است، به گونه‌ای که بیش از ۴ هزار داعشی شهروند اروپایی بودند و برای آن قاره ناسمی ایجاد کرد. حمایت آنها از فرقه تروریستی منافقین خلق هم به همان اندازه پرهزینه خواهد بود. ما تحریف واقعبت را به صورت مشابهی در تعدادی از نمونه‌های دیگر از جمله رژیم صهیونیستی دیده ایم.» این ناظر سیاسی در یادداشت خود برای پرس تی وی با کنایه خاصی به حمایت غرب از فجایع عمدی جهان پرداخته و نوشت «غیرمعمول نیست که سیاستمداران اتحادیه اروپا تجاوز اسرائیل به اراضی اشغالی را دفاع از خود، حمله بدلی دموکراتیک می‌دانند.»

وی با طعنه به رشوه گرفتن اعضای پارلمان اروپا از فرقه رجوی هشدار می‌دهد که «اگر امروز شاهدیم که ده‌ها نماینده پارلمسان اتحادیه اروپا با مبلغ ناچیز از تروریست‌ها به عنوان «موکرات» استقبال می‌کنند، احتمال است که فردا صدها نفر از آنها با میلیون‌ها یورو در جیب خود برای جنگ جهانی سوم لابی خواهند کرد.»

یادداشت نواک از نااید یک نوشته سادگم درباره درباره فعالیت‌های در نظر گرفت چرا که وی یاد گسترده‌ای به تحولات جهان دارد و درباره جایی که در آینده روی می‌دهد نیز هشدار داده است.